

2. nedjelja došašća A

*Prigrljajte jedni druge
kao što je Krist prigrlio vas
na slavu Božju. (Rim 15,7)*

Prvo čitanje

Izaija 11,1-10

U onaj dan: Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit iz njegova korijena. Na njemu će duh Gospodnji počivat, duh mudrosti i umnosti, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodnjeg. Prodahnut će ga strah Gospodnji: neće suditi po viđenju, presuđivati po čuvenju, već po pravdi će suditi siromasima i sud prav izricat bijednima na zemlji. Šibom riječi svoje ošinit će silnika, a dahom iz usta ubit bezbožnika. On će pravdom opasati bokove, a vjernošću bedra. Vuk će prebivati s jagnjetom, ris ležati s kozličem, tele i lavić zajedno će pasti, a dječak njih će vodit. Krava i medvjedica zajedno će pasti, a mladunčad njihova skupa će ležati, lav će jesti slamu ko govedo. Nad rupom gujinom igrat će se dojenče, sisanče će ruku zavlačiti u leglo zmijinje. Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti na svoj svetoj gori mojoj: zemlja će se ispuniti spoznajom Gospodnjom kao što se vodom pune mora. U dan onaj: Jišajev izdanak, dignut kao stijeg narodima, puci će željno tražiti, i prebivalište njegovo bit će slavno.

Drugo čitanje

Rimljanima 15,4-9

Braćo i sestre! Uistinu, što je nekoć napisano, nama je za pouku napisano da po postojanosti i utjesi Pisama nadu imamo. A Bog postojanosti i utjehe dao vam da međusobno budete složni po Kristu Isusu te jednodušno, iz jednoga grla, slavite Boga i Oca Gospodina našega Isusa Krista. Prigrljajte jedni druge kao što je Krist prigrlio vas na slavu Božju. Krist je, velim, postao poslužitelj obrezanika za istinu Božju da ispuni obećanja dana ocima, a pogani da za milosrđe proslave Boga, kao što je pisano: Zato ću te slaviti među pucima i psalam pjevati tvome imenu.

U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji: "Obratite se, jer približilo se kraljevstvo nebesko!" Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!

Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med. Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica jordanska. Primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeh.

Kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im: "Leglo gujinje! Tko li vas je samo upozorio da bježite od skore srdžbe? Donosite dakle plod dostojan obraćenja. I ne usudite se govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam, Bog iz ovoga kamenja može podići djecu Abrahamovu. Već je sjekira položena na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne donosi dobroga roda, siječe se i u oganj baca."

"Ja vas, istina, krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. U ruci mu vijača, pročistit će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti ognjem neugasivim."

Za razmišljanje

U pustinji, tradicionalnom mjestu susreta s Bogom i unutarnjeg preokreta, u Isusovo su vrijeme bile sve brojnije sekte sa svojim raznovrsnim obredima čišćenja. Ivan sasvim iskače svojom pojavom iz tih pokreta: on je onaj, koji zahtijeva krštenje. S jasnoćom, koja je tek proroku dana, vidi sjekiru, čiji udarci već potresaju korijene svijeta. U svom propovijedanju o dolasku kraljevstva Božjega, Krstitelj naviješta preokret koji je već veoma blizu. Tu nadolazeću krizu, ljudi mogu dočekati jedino čineći pokoru, čiji je plod obraćenje. Mnogi njegovi slušatelji pripadaju religioznoj eliti u narodu i oni će kasnije Isusu zagorčavati život. Ivan prepoznaje njihove namisli i već ih vidi poput pljeve, koja se poslije žetve spaljuje. I on, Mesijin "glas", nedostojan je ići pred njim. I on zna, da krsti vodom, a ne duhom.

Oštrim riječima, koje nam ovaj pravedan i iskren prorok baca u lice, dovodi nas u nepriliku i budi u nama neugodne osjećaje. Zar nećemo nikad izići na kraj s tim strašnim i nepopustljivim Bogom Staroga Zavjeta, koji svoju moć očituje u grmljavini? Ipak, Ivan stoji na raskršću vremena: staro nas više ne mora pritiskati, mi smo djeca kraljevstva ljubavi i milosti!

Krstiteljev naviještaj nas ne želi prestrašiti. Njegov cilj je puno više osvijestiti nas, kakav utjecaj imaju naše osobne krize i naš grijeh na našu vjeru i naš odnos s Bogom. Time su Ivanove riječi i danas sasvim aktualne. Uzmemo li ih ozbiljno, imaju i danas moć promijeniti naš život, odvojiti nas od kraljevstva grijeha i privući nas kraljevstvu ljubavi.

Božja ljubav i njegovo razumijevanje za našu slabost prethodi tom obraćenju. Ivan nas poziva da ne odbacimo tek olako tu Božju ljubav. Njegov poziv odjekuje u raspoloženju čekanja, tada kao i danas, i opominje nas da gledamo naprijed, na Gospodinov dolazak, koji danas i sve do zadnjeg dana odjeljuje žito od pljeve.